

Kristi Himmelfartsdag 18 mai

E: Mark 16,19-20; L1: Salme 110, 1-3; L2: Ef, 4-7-10

Kristi himmelfartsdag markerer en helt ny fase i den store fortellingen om Jesu Kristus. Lagt bak oss er jul og påske, inkarnasjonen, korsfestelsen og oppstandelsen. Frelsesgjerningen er utført. Men det stopper ikke der. Det er nå det virkelig kan begynne. Neste hoveddel i fortellingen er hvordan Jesus gjennom Ånden virker i verden gjennom sitt folk, den verdensvide kirke. Men først skjer himmelfarten, noen brikker må på plass først.

* **Brikke 1:** Ved at Jesus ble «*tatt opp til himmelen*» ble Jesus nærværende for hver eneste en av oss - alle på kloden. Han er ikke lenger begrenset til et sted på jorden i en bestemt tidsperiode. Han er overalt, alltid nær. Konkret gjennom dåp, nattverd og Ordet. Det gir styrke til å leve ut troen i hverdagen. Salme 139,6.

***Brikke 2:** Opphøyelsen og «*sitter ved Guds høyre hånd*». For disiplene ble himmelfarten en viktig brikke som nå falt på plass. De var godt kjent med profetiene om Messias. Salme 110 (og salme 68 Paulus siterer fra i Ef. 4) er kongesalmer som peker frem mot den kommende Messias som den opphøyde konge. Himmelfarten bekreftet for disiplene at Jesus er Messias. Han som sitter ved Faderens høyre hånd, fyller nå alt i alle og har all makt. Han er Herren, Kyrios. I v. 20 omtales han som Herren-tidligere i Markusevangeliet omtales han bare som Jesus.

Reaksjonen hos disiplene:

Med visshet om Jesus nærvær og hans allmakt, «*gikk (de) ut og forkyste overalt*». Her beskrives med få ord det som er en av kirkens viktigste praksis gjennom alle tider, evangelisering. Evangelisering er det vanskelig å preke om, fordi det assosieres hos oss med noe negativt (påprakking, som salg av et produkt) eller skaper dårlig samvittighet (noe en burde gjøre, men ikke får til). Våre søsterkirker utfordrer oss til å finne tilbake til denne ur-kirkelige praksisen*. Mange av tekstene på søndagene fremover vil handle om kirken har fått til å dele videre evangeliet. Denne søndagen: «De gikk ut»: de, dvs. evangelisering er noe kollektivt, en menighetspraksis. «Gikk ut»- genuin evangelisering handler om en bevegelse utover mot nabolaget og verden, og mindre «kom til oss». «Forkyste»: Det er å «sladre» om evangeliet midt i hverdagen. Genuin evangelisering handler om en organisk helhetlig måte å praktisere sin tro på- der ord og handling hører sammen. Og tillitt til at «Herren virker med».

Seniorrådgiver misjon og menighetsutvikling Knut Edvard Larsen